

шесе Матѡей и рече мѡ, послѣдѡвай по мене: а той стана и отиде слѣдѡз негѡ.

10 Я когато си отпочиваше Исусъ въ къщи, ето мнозина мытари, и грѣшници доидоха исѣдѡнаха заедно съ Исуса. и съ оученици те мѡ.

11 И като видѡха фарисеи те, говорѡха на оученици те мѡ: защо съ мытари те и съ грѣшници те оучитель ѡ вашъ иде и пиѡ.

12 Я Исусъ, като чѡ рече имъ не требѡва на здрави те врачъ но на болни те!

13 Идете и насчетѡсе, що е: мнолость искаемъ, а не жертва: защото не самъ дошелъ да повыкамъ праведны те на покаянїе.

14 Тогѡва доидоха кодѡ него оученицы те Іѡаннови, и говорѡха: защо нїе и фарисеи те постимѡсе много, а твои те оученицы, не се постятъ:

15 И рече имъ Исусъ: могатъ ли сынове те свадкарски да плачатъ доколкото време е съ нихъ младоженецѡ; но ще доидѡ време. кагото се земе отъ онихъ младоженецѡ, и тогѡва ще да се постятъ.

16 И никой не тѡра закрѣпка отъ небѣлено платно на ветъхъ дрѡха: защото закрѣпка та зема отъ дрѡха та, и по лоша дѡпка бѡва.

17 Нито вливатъ вїно ново въ мѣхѡве ветхи, ако ли не, ато содротѡсе мѣхѡвете, и разсыпѡвѡсе вїното:

но вливатъ вїно ново въ мѣхѡве новы, и отъ вадѡватѡсе и двѡте.

18 Тїа като имъ дѡмашѡ той. ето че доиди нѣкой князь, който мѡ се поклони. и рече: дѡщерка та ми сега оумре: но доиди да тѡришиз рѣка та си на неѡ, и ще да живѡеѡ.

19 И стана Исусъ, и отидѡ по него, и оученицы те мѡ заедно.

20 (И ето една жена, на колото течѡше кръвъ дванадѡсѡтъ години, приближи отъ задъ, и пофана пола та надрѡха та мѡ.

21 Защото дѡмашѡ въ себеси: ако самъ пофанѡмъ дрѡха та мѡ, ще да се исцѣлишъ.

22 Я Исусъ като се вѡжрна, и видѡ а, рече: имай дерзновѡнїе дѡщерко, вѣра та ти те исцѣли. И исцѣлѡкъ жена та отъ оный часъ).

23 И като доидѡ Исусъ въ къщата князова, и видѡ свирци те и народатъ че глѡчѡше.

24 Рече имъ: кѣгайте отъ тѡска, защото не е оумрѡла дѣвица та, но спи я они мѡ се присмиѡваха.

25 И като испѡдиха народатъ, вѡвзе внѡтре Исуса и фана а за рѣката та: и стана дѣвица та.

26 И прочѡсе тѡл вѣсть по сичка та онаѡ зѡмла.

27 И като приминѡвашѡ отъ тамъ Исусъ, идѡха слѣдѡз негѡ два слѣпцы, и выкаха, говорѡха: помилѡй ны (Исусѡ) сыне Дѡвидѡвъ:

28 И като вѡвзна въ къща та, приближихѡсе при него слѣпцы те.